

GRAMMAIRE

Le Passé

Le passé en hébreu se conjugue à l'aide des suffixes qui indiquent les pronoms personnels. Ceux-ci sont ajoutés à la racine du verbe qui change ses voyelles. Dans le premier groupe des verbes, les voyelles "o é" se transforment souvent en "a a".

Exemples : כוֹתֵב devient כָּתַב auquel on ajoute les pronoms suffixés. Les verbes ayant une seule syllabe au présent restent tels quels au passé

Exemple : שָׁר (chanter), גָּר (habiter)...

גר תי		תי = אני	
גר ת	גר ת	תָּ = את	תָּ = אתה
גר ה	גר	הָ = היא	הוּא = #
גר נו			נוּ = אנחנו
גר תן	גר תם	תָּן = אתן	תָּם = אתם
גר ו			וּ = הם - הן

Exemple d'un verbe régulier ayant deux syllabes au passé : écrire = כוֹתֵב

כתבתי
כתבת כתבת
כתב כתבה
כתבנו
כתבתם כתבתן
כתבו

Les verbes monosyllabiques qui se conjuguent à l'exemple de גר :

קם, שר, טס, רץ, שם, נח...

Les verbes réguliers qui se conjuguent à l'exemple de כוֹתֵב :

לומד, קורה, אומר, אוכל, הולך, עומד, אוהב, בודק, נוסע, יוצא...